Şaka

— Şu genci görüyor musun, müthiş atıcıdır.
— Tanırım.. Şimdiki gençler gibi hep meteliğe kurşun atıyor..
No
129

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— İş arıyorum..
— Şartlarınız nedir ?.
— Gayet basit.. Patron genç, zengin ve sarışın olsun kâfi...

— Kocam çiçekleri çok sever.
— Evet, seni sevdiğinden belli..

Kadın — Bak ne güzel ağaçlar çiçeklendi..
Erkek — Bari meyvalar da yetişse de karnımızı doyursak...

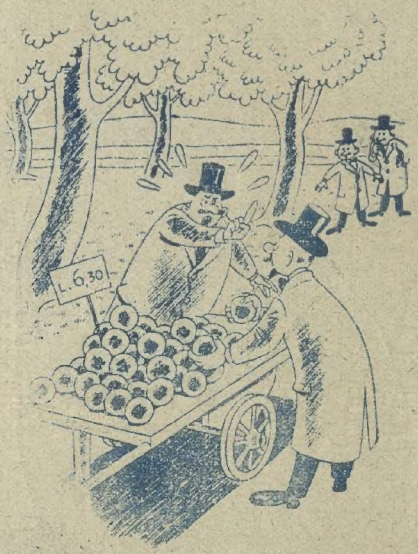

— Portakalın yarı parasını hemen sökül!.
— Neden almıyorum ki..
— Almıyorsun ama, tam üç kere kokladın...

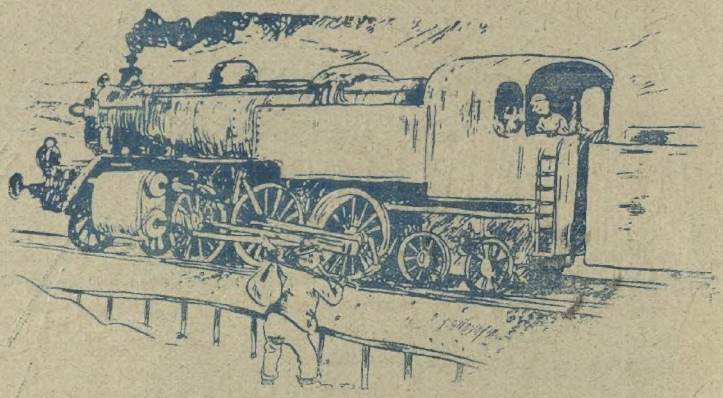

Köylü — Yahu, dağ başında neden durdun ?.
Makinist — Ne yapalım, kömür bitti...
Köylü — Üzüldüğün şeye bak. İlerki istasyonda bir kömürcü var. İstersen iki çuval gönderteyim !..

Kız — Ne yapalım babacığım, bir kazadır oldu..
İstasyon şefi — Zaten bütün kazalara sebep olan o çapkın makasçı.. Şimdi ikinize de yol veriyorum.

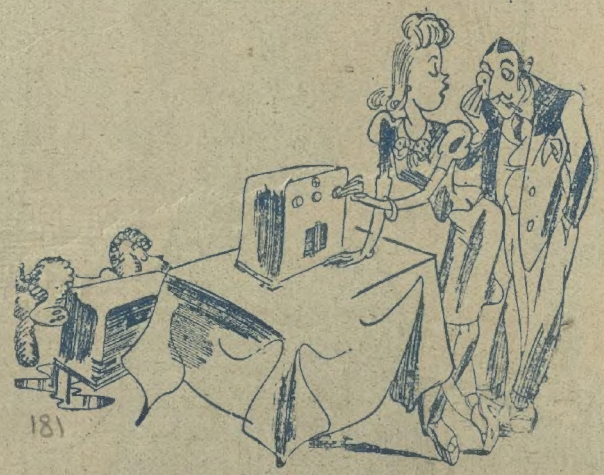

Kadın — Şu harp havadislerini bırakalım da hafif bir caz müziği dinliyelim...
Erkek — Olmaz sevgilim, bilirsin ki hafifliklerden hoşlanmam.

Sene 3 : Cilt 5 No. 129 FİYATI 10 KURUŞ. Perşembe 22 Nisan 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususi Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI
Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Seneliği
600, Altı aylığı 300 kuruştur.

✲ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✲

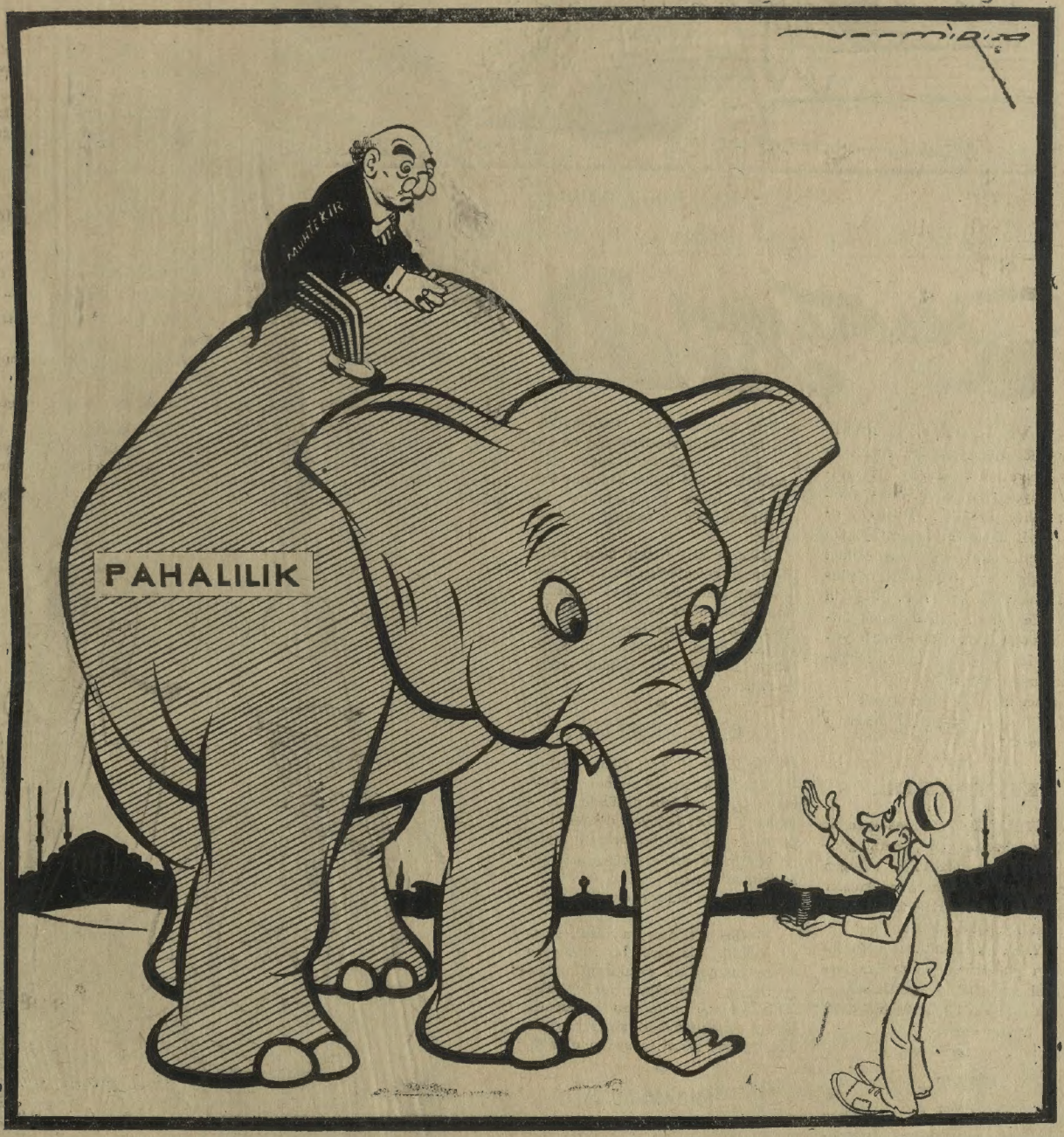

İHTİKÂRIN İŞTİHASI GÜNDEN GÜNE ARTIYOR..

— Elimdekini, avucumdakini yedirdim.. Hâlâ doyuramadım..

182

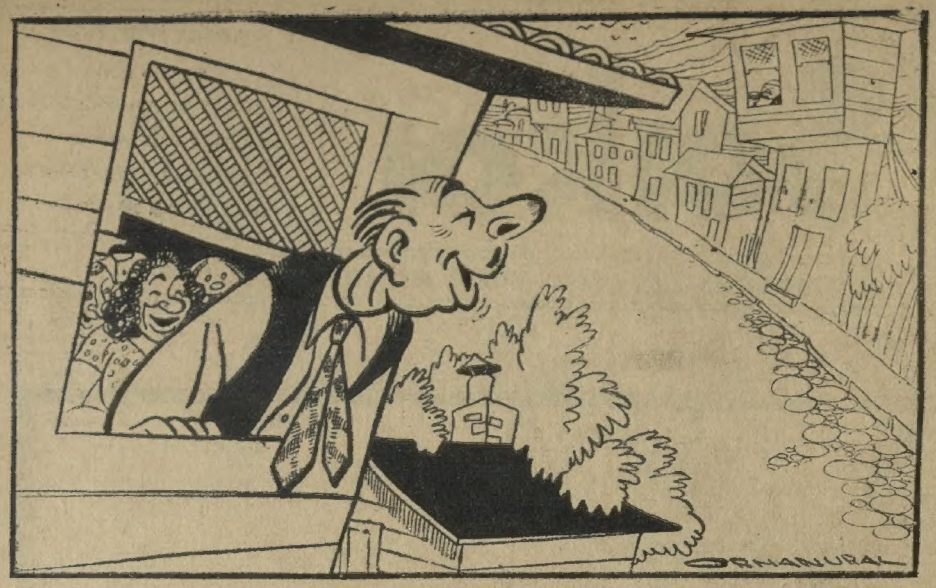

KAHVE BUHRÂNINDA..

— Gelin çocuklar, hep beraber koklıyalım.. Karşıki komşuda kahve pişiyor...

HAFTANIN ŞAKASI

ÇAY VE KAHVEYE ZAM

ŞEKER ucuzluyormuş... Aman ucuzlasın da biraz ağzımız tatlılansın diyorduk.. Fakat ondan evvel çayla kahve pahalılaştı. Hadi çay ne ise... Çaylı dansların modası çoktan geçtiği için onu profesör Ali Nihat gibi meşhur çay tiryakileri düşünsün... Fakat ya kahve ?.. Şekerin ucuzluğile şekerli kahve içmek imkânını kazanırken, pahalanması yüzünden kahve almak imkânsızlığile karşılaşanlar için :

— Acı bir kahvemizi içmek !..

Teklifi bile, bu gidişle mânasını kaybedecek !..

●

KUBAN KESİMİ

GAZETELERDE mütemadiyen bir Kuban kesimi lâkırdısıdır gibiyor. Hâdiselerle alâkadar olmıyan bununla beraber askeri makaleler yazarak harp durumunu tenkit eden bir emekli tabur imamı :

— Yahu, dedi, mütemadiyen bu lâkırdıyı görüyorum. Gazeteler tertip hatalarından hâlâ kurtulamamışlar. Bu galiba, Kuban kesimi değil kurban kesimi olacak !..

●

BİLET !..

HELE şükür !.. Artık vapurlara binerken vasiyetname hazırlamak mecburiyetinden kurtuluyoruz. Bir emirle vapurların istiap haddinden fazla yolcu almaması bildirilmiş. Bir kere karara kat'iyen diyecek yok. Vatandaşların hayatı ancak böyle korunabilirdi. Fakat şu istiap haddi denilen şeyin mahiyeti nedir ki ?.. Bir vapur kaç kişiyle dolar ?.. Doğru, vapurlarımızla tramvaylarımız, kauçuktan yapılmış gibi ne kadar insan doldursanıza alıyor. Kalabalıktan ötürü hiçbir vapurun battığı veya hiçbir tramvayın yolcuların altında kalarak ezildiği görülmemiştir.

Kararın asıl firaklı tarafı yoleu geçirmeğe gelenlerden de bilet ücreti alınacağıdır. Eğer teşyi ve istikbal için gelenlere kesilecek bilet ücretleri de seyahat ücretleri kadar yüksek olursa, birçoklarının istikbalinin mahvolacağı şimdiden söylenebilir !..

●

GIDA MESELESİ

DİNLİYEN söyledi; Alman radyoları hafta içinde şu haberi yaymış : Gıda noksanı yüzünden mekteplerde beden terbiyesi dersleri kaldırıldıktan başka bu noksanı uyku ile telâfi için derslere birer saat geç başlanılacakmış...

Bu haberi anlatan muallim arkadaş :

— Görüyorsunuz ya.. dedi, Maarif Vekilliği derslere bir saat daha erken başlamakla çocukların uykuya ihtiyacı olmadığını, yani gıdalarının yerinde olduğunu anlatıyor... Hayat pahalılığından şikâyet edenlere bundan güzel cevap mı olur ?..

●

MİSAFİR !..

GAZETECİLERİN seyahatleri istikametini değiştirdi. Amerikaya, İngiltereye, Almanyaya, Hindistana, Mısıra, Çin ve Maçine giderlerken, galiba artık gezecek yer kalmadığından matbaaları dolaşmağa başlıyacaklar.

Koskoca bir devletle tek başına muharebe eden Hüseyin Cahit Yalçın, cepheyi Sabah'tan Vatan'a nakletti. Şiddetli bir Tanin çıkarmağa hazırlanan müthiş başmuharrir Tanin'in enine, iniltiye dönmemesi için lâzım olan hazırlıkları tamamlayıncıya kadar Vatan'da misafir olacakmış !..

Vatan gazetesi sahibi Ahmet Emin Yalman'ın muhteşem misafirini lâyık olduğu merasimle istikbal edip gazetesinin sahifelerinden yapılma ve kâğıdının cinsine nazaran maalesef pek de yumuşak olmıyan bir yatakta ağırlıyacağı ve üstadın süt dişlerini incitmemek için de misafirliği sırasında kendisini kuş sütile besliyeceği söyleniyor !..

●

MEMUR ALINACAK !..

GAZETELERDE böyle bir ilân vardı. İlânı okuyan bir işsiz derhal müsabaka şartlarını öğrenmek üzere memur alınacak daireye koşar. Bakar ki kalabalık biribirini yiyor. Hemen çıkıp telefonu açarak sorar :

— Efendim, ben de müsabakaya girmek istiyorum. İcap eden vesaikim var. Yirmi beş Nnisanda müsabaka olacakmış. Ne müsabakası olacağını sorabilir miyim ?.

Başındaki müracaatçılardan yılmış olan memur şu cevabı verir :

— Muayyen gün ve saatte ilk müracaat edeni alacağız. Müracaat tarzınıza bakılırsa kazanacağınız anlaşılıyor !..

●

BORÇLAR KANUNU

BU hafta çıkan kitaplir arasında Borçlar Kanunu şerhi de var. Yedinci tab'ını idrak etmiş...

Hayat pahalılığı bu hızını kesmezse...

Altın yükselmekte devam edersе...

Aşkale'dekiler geri dönerse...

Hiç korkmadan, Borçlar Kanunu şerhinin yüzüncü tab'ını yapabileceğini söylemek mümkündür !.

Şakacı

— Vah oğlum vah.. Yükselmek için ne hale gelmişsin !..

İHTİKÂR DOLABI

Beş Perdelik Facia

★★★

(Birinci tablo: Sahne büyük bir bakkaliye. Neclâ, Perihan ve İclâl alış veriş etmek üzere tezgâhtar Salamonun telefon başından ayrılmasını beklerler.)

SALAMON — (Bağırarak, telefona) Allah inandırsın doğru söylüyorum.. Pirinç kalmıyor be.. Kalkacak.. Kalkacak diyorum.. On liraya çıkacak.. Ha... Evet.. Bezin tükânda biraz stok var.. Ama Allah aşkına kimse duymasın.. (Daha çok bağırarak) evet, lâf aramızda diyorum be.. Kimseye duyurma sakin.. Atla tramvaya koş mağazaya.. Sen eski ahbapsın.. Sana yirmi beş kilo ayırtırim.. Ayda.. Var hayrini yor. Ama çabuk yel...

(Salamon telefonu kapar.)

SALAMON — (Kadınları birdenbire görerek) Ah.. Siz burada mıydınız ?. Boş bulundum.. Oylesan soylediğim sırrı duydunuz... Ama epsiniz da isyi müşterimsiniz... Sakin kimseya soylemeyin.. uç yune kadar pirinç yokolacak... İstersaniz siz da beşer onar kilo aliniz... Fiyatı biraz farklıcadır obür tükânlardan... Ama, temiz maldir...

NECLÂ, PERİHAN, İCLÂL — (Hep birden) Sahi, Salamon Efendi alalım...

(Pirinçlerini tarttırdıktan sonra hepsi telâşla dükkândan fırlarlar.)

İKİNCİ TABLO :

(Neclânın salonu. Kalabalık bir davetli grupu ortasında Neclâ konuşur.)

NECLÂ — Tesadüfen öğrendim. Bir ticaret sırrı. Bir dakika kaybetmeyin.. Doğrusu Salamon Efendi namuslu adamdır. Ben on beş kilo aldım. Evet, Doğruluk mağazası.

DAVETLİLER — Ya... Sahi mi ?. Aman kelepiri kaçırmıyalım, bize müsaade...

BİR KADIN — Ben eve telefon edeyim de hizmetçi hemen koşsun...

BİR BAŞKASI — Ben de doğrudan doğruya mağazaya telefon edip ayırtayım da vakit kaybetmiyeyim...

ÜÇÜNCÜ TABLO

(Perihan'ın salonu. Perihan etrafını alan erkekli kadınlı beş altı kişilik bir grupun ortasında, konuşur.)

PERİHAN — Aman çocuklar... Hatırıma gelmişken söyliyeyim.. Pirinciniz var mı ?.

DAVETLİLER — Yoooo!..

PERİHAN — Vallahi, ben yirmi kilo aldım. On liraya çıkıyormuş pirinç.. Çok emin bir mağazanın sahibi söyledi. Doğruluk mağazası.. Hemen koşun vallahi...

DAVETLİLER — Ya... Aman kelepiri kaçırmıyalım.. Bize müsaade...

DÖRDÜNCÜ TABLO

(İclâl'in evi. Ayni manzara. İclâl konuşur.)

İCLÂL — Evet... Şaştım da kaldım.. Amma, güvenirim adama.. Her dediği doğru çıktı. Hemen yirmi beş kilo kapattım. Aklınız varsa, on beş liraya çıkmadan siz de koşun...

BİRİ — Ben hemen gidiyorum..

ÖTEKİ — Doğrusu ben yarın giderim..

DİĞERİ — A.. Kardeş böyle şeyler salıntıya gelmez, sıcağı sıcağına koşmalı..

BEŞİNCİ TABLO

(Dört gün sonra. Doğruluk mağazasında.)

HAYİM — Salamon !...

SALAMON — Buyur patron...

HAYİM — Pirinç var mı ?..

SALAMON — (Gülerek) Kalmadı patron !...

HAYİM — Yozünü aç Salamon !.. Kadinlar hayatta çok işe yarar. Yine tükânda uç dökrt kadın varken bir telefon numarası yap da şu fasulya stokunu iki misline satalım uç yunde !.. Ayda yoreyim seni !...

Geveze

BALIK BOLLUĞUNDA :

— İstikbalimizi pek parlak görüyorum !..
— Ben de ayni fikirdeyim !...

— Seç seç al.. Kokulu menekşeler !..
— Ayol baksana.. Herif bizimle rekabete kalkıyor..

Yaz geliyor.. Onu hasretle bekliyoruz. Fakat yine sıcak güneşten şikâyet etmiyecek miyiz sanki ?.

•

Fazla ağır başlı kadınların sadakatinden şüphe etmeli.. Bu sözü söyliyen Viktor Hügo'dur.

•

İnsanlar vardır ki beceremedikleri işe «olmaz !» derler. Fakat ayni işi yapamıyanlara da « beceriksiz ! » demekten çekinmezler.

•

İnsan için en kıymetli nesne, erişilemiyen şeylerdir.

•

Hayatta her şeyin mutlaka bir sonu vardır : Şöhretin bile...

•

VURGUNCUYA DAİR...

Yazan :
NECDET RÜŞTÜ

9 4 3 de sulh içinde yurt,
Elbette yetişir bu nimet bize.
Haklasın kuzuyu varsın başka kurt :
Savaştan düşmesin ganimet bize.

★

Derdimiz başkadır: Mişon pek acar,
Kanı iktizası, hiyleye kaçar.
Tanrı acıdı da, bu gammaz tüccar
Etmedi bir parça merhamet bize.

★

Yoksulun bağrına sapladı bıçak,
Fiatı yükseltip söndürdü ocak.
Nerdeyse öz gıda diye sunacak,
Zehirli otlardan bir demet bize.

★

Onlar ki vatandaş oldular gûya,
Bu işe inandık biz - gaflet bu ya -.
Gariptir : Milleti sevdi de dünya,
Gösterdi bu Baylar husumet bize.

★

Kanun dedi : Vurgun yasak, arkadaş..
Bu sefer Mişon'u aldı bir telâş.
İhtikâra açtık yaman bir savaş ;
Gerekmez bu işte hezimet bize.

★

Ey İsa !.. Dirilip, gel ; sofranı kur,
Bağır aç gezene : İçeri buyur !..
Bir kuru balıkla on kişi doyur,
Göster bu krizde keramet bize.

Necdet Rüştü

185

DİYORLAR Kİ...

Aşk bir hastalıktır, tedavisi için bir tek çare vardır : PARA...

●

Her şey değişebilir, fakat şu kaide hiçbir zaman değişmez : Zenginler her şeyi daima fakirlerden ucuza mal ederler.

●

Havadan kazananların, ergeç kazançlarını havaya vermeleri mukadderdir.

●

Paranın işe yaradığı şeylerden biri de insanı borç sıkıntısından kurtarmasıdır.

●

Bir lokma, bir hırka, sıcak bir kulübe, akşam işten dönünce güleryüzle karşılıyacak sadık bir karı.. İşte bugünün saadeti.. Fakat bu saadete eren bahtiyar nerede ?.

●

Başkasına öyle bir fenalık yapınız ki günün birinde pişman olmıyasınız... İşte bu mümkün değildir..

●

Zaman, kadının en büyük, en amansız düşmanıdır.

●

Zaman bize uymazsa, biz ona uymak isteriz de neden bir türlü beceremeyiz ?.

●

Zaman bomboş, çok derin bir kuyudur. Bizi sessizce her gün biraz daha içine çeker.

●

Şu kısa ömür içinde insanın en çok israf ettiği şey, zamandır.

●

Bol bol vaktim var, diyenlere dikkat ediniz. Bunlar ekseriya tembel, uyuşuk kimselerdir.

●

Yaz, züğürt mevsimidir. Hele şapkasız, ceketsiz ve çorapsız gezmek moda olduktan sonra..

●

İDEAL KOCA !..

— Tahsili mükemmel, sigara içmez, rakı içmez, kumar oynamaz, evinden işine, işinden evine gider, hiç çapkın değil !...
— Şuna, kısacası züğürdün biri desene !...

186

YENİ RÜYALARDAN..

— Vah zavallı kocacığım!.. Baklavayı, böreği yine rüyasında görüyor...

GÜZEL OKUYUCU

Yazan : Cemil Cahit Cem

İlk yazılarım, yeni çıkmıştı.. Köşedeki bakkal, ayakkaplarımı boyayan boyacı, saçımı kestirdiğim berber hattâ eve su taşıyan saka... benim muharrir olduğumu biliyorlardı.. Vapurda mektebe gidip gelirken, arkadaşlarımla sıralı sırasız, mevsimli mevsimsiz muharrirlikten bahsediyor, yüksek sesle mürettiplerden şikâyet ediyordum..

İlk hikâyelerimin çıktığı mecmua, iyi satılıyordu doğrusu.. O zamanlar düşündüğüme göre bu satışın başlıca sebebi, benim hikâyelerdi.. Vapura girer girmez kamaraya şöyle bir göz gezdirirdim. Kimlerde ne kadar «Caka» varsa ışıl ışıl ışıldardı. Caka, yazılarımın çıktığı mecmuanın adıydı. Evden mektebe ve mektepten eve götüren vapur yolculuklarında, daima bir Caka okuyucusunun karşısına otururdum. Belli etmemeğe çalışırdım ve yan gözle, kaçamak bakışlarla onun hangi sahifeyi açtığını, hangi yazıyı okuduğunu, okuduktan sonra memnun kalıp kalmadığını, yüzünün şeklinden ve bakışlarından anlamıya çalışırdım.

Bir gün, kamarada genç bir kız gördüm. Bir Caka okuyucusu... Çok güzel bir kızdı ve çok dikkatli bir okuyucu.. Elindeki mecmuayı açtı.. Bir iki sahife karıştırdı. Sonra benim hikâyenin üstünde durdu. Göz ucile süzüyordum..

Hikâyeyi okumıya başlamıştı.

İçimden söyleniyordum :

— Ah bir beğense !. Herhalde beğenecek !. Tabiî beğenecek !.

O gün mektepte psikoloji hocamız, telkinin kuvvetinden bahsetmişti. Ben düşüncelerimi teksif ederek, okuyucunun hikâyemi beğenmesini isteseydim, tesirim altında kalır ve muhakkak yazımı beğenirdi.

Mırıldanıyordum :

— Tabiî beğenecek !. Elbette beğenecek !..

Güzel de bir kızdı doğrusu.. Sapsarı, parlak saçları, berrak yeşil gözleri vardı. O benim hikâyeyi beğenmeden önce, ben onu beğenmiştim.. İnsan oğlu bu; neler düşünmüyor ?.

Güzel kız, hikâyemi beğenecekti. Herhalde muharririnin de kim olduğunu merak edecekti. Nasıl etsem de Cemil Cahidin ben olduğumu anlatsam...

Ben bunları düşünürken o, hikâyeyi bitirmişti. Hafif hafif gülümsedi..

O gülümsedi amma b içimden sevinç kahkahaları tıyordum.. Fakat cesaretii yoktu. Zaten münasebeti c yoktu. Kim olduğumu anlat mazdım.

O Beylerbeyinde indi. Be de Çengelköyüne yollandı Herhalde köye, yaz için ge miş olacaklardı. Çünkü vapu yolcuları hemen hemen he âşina yüzlerdir. Halbuki gü zel okuyucumu hiç tanım yordum.

Fakat ertesi sabah vapu Beylerbeyine yanaşınca göz lerim iskelede onu aradı. Bul du. Elinde Caka yoktu. Elbet te yoktu. Dün okumuştu. Bi hafta, hep ayni mecmuayı o kuyacak değil ya...

Vapurda, epeyce uzağıma oturmuştu. Göz ucile süzü yordum. Çantasını açtı. İçin den bir gazete çıkardı. Oku mıya başladı. Bir bahane bu lup ayağa kalktım, baktım.. Hayretimden küçük dilimi yu tacaktım az kaldı. Yine Caka'— yı okuyordu. Hem de galiba benim hikâyeyi..

Uzaktan uzağa süzdüm. Vapur Köprüye yanaşırken hikâyeyi bitirmişti. Hafif hafif gülümsüyordu.

Ben kahkahadan katılıyordum.

Hemen her vapur yolculuğunda karşılaşıyorduk. Gel zaman, git zaman o da benim kendisile biraz fazlaca alâkalandığımı sezmişti. Bazan yüzüme bakarken hafif hafif gülümsediğini görürdüm.

Tabiî benim kim olduğumu bilmiyordu. Bir bilse, beni enteresan bulacağı muhakkaktı. Bundan hiç şüphem yoktu. Öyle düşünüyordum.

Her hafta, muntazaman Caka'yı alıyordu. Mecmuanın çıktığı günler, ne yapar eder karşısına otururdum. Gözlerim, sahifeleri çeviren ince parmaklarını takip ederdi. Sonra sıra hikâyeme gelirdi. Dikkatle okur ve bitirince hafif hafif gülümserdi.

Onun her tebessümü, beni sevinçten çılgına çevirirdi.

Yaz, sona eriyordu. Bir sabah onu, belki de vapurda görmeyiverecektim.. İyisi mi, ne yapıp etmeli, kendimi tanıtma-

Biletçi — Hele şükür, fiatlara zam yapıldı da biraz rahat ettik !..

—RessAm Toğonun Albümüden —

nın bir yoluna bakmalıydım.. Ona ne diyecektim ?

— Her hafta hikâyelerini severek okuduğunuz muharrir, işte benim !..

Ve mühimsemez bir tavırla ilâve etmeliydim :

— Ya.. Evet.. Caka, benim hikâyeleri neşre başladıktan sonra mühim bir mecmua oluverdi değil mi ?..

Bir akşam, güvertede oturuyordu. Vapur da oldukça tenhaydı. Ben, tabiî karşısındaydım. Yine Caka'yı okuyordu. Hem de o gün çıkan yeni sayısını... Henüz hikâyemi okumıya başlamamıştı.

Birdenbire, damdan düşer gibi söylendim :

— Caka'yı muntazaman takip ediyorsunuz galiba ?

Evvelâ şaşırdı. Yüzüme baktı. Sonra vapur âşinalığının verdiği tabiîlikle söylendi:

— Evet, cansıkıntısı işte.. Ne olacak ?.

— Hikâyeleri beğeniyor musunuz ? dedim.

HOŞ FIKRALAR

Ahmet vekif Paşadan Fıkralar

HAVALE..

— Hangi hikâyeleri ?. dedi.

Ahmet Vefik Paşa merhum Bursada vali iken adamcağızın biri yanına çıkmak için ısrar ettiğinden odacile bir gürültü çıkarır. Gürültüyü duyan Paşa, seslenerek müracaatçıyı içeri aldırır; sorar :

Cemil Cahid'inkileri mi ?.

Ve hararetle ilâve etti :

— Kuzum Allah aşkına kimdir bu yeni türedi muharrir ?. Dünyada bu kadar ruhsuz, bu kadar soğuk, bu kadar mânasız bir hikâyeci görmedim.. Tanıyor musunuz kendisini ?.

— Yoook !. Ne münasebet !. Tanıdığım filân yok.. Ben de beğenmem de onu söyliyecek tim...

— Ne istersin benden ?. İşte söyle bakalım...

Adamcağız kemali hiddetle şikâyetini anlatıtır. Vefik Paşa :

— Peki, der, bir istida yaz da mümeyyizliğe havale edelim...

— Yazı bilmem ki efendimiz, kâğıt alacak akçem de yok !..

Bu vaziyet karşısında bir an düşünen Paşa, hemen eline bir tebeşir alır ve :

— İstidanı dinledim, dön sırtını kaleme havale edeyim!.

Diyerek elindeki tebeşirle adamın sırtına « havale » kelimesini yazar ve gönderir.

Cemil Cahit CEM

SERSEM

Ahmet Vefik Paşa, Bursa valiliği sırasında bir tiyatro heyeti teşkil etmiş ve kendi eserlerini temsil ettirmeğe başlamıştı.

Ancak, komedilerinin birinde sersem uşak rolüne çıkacak münasip bir adam bulunamayınca, Vefik Paşa, mektupçusunu çağırtır :

— Gel çelebi, sersem uşak vazifesini yapacak bu memlekette senden münasip adam bulamadım !..

SECERE

Yakın dostlarından biri, Vefik Paşaya, tercüme ettiği «Şecerei Türkî» isimli eseri kasdederek :

— Efendimiz, der, bunca eser arasında dilimize çevrilecek bir bu mu kaldıydı ?..

Vefik Paşa şu cevabı verir :

— EvelâtArabın şeceresinin ne olduğunu hep biliriz, biraz da kendimize bakalım !.

BİR AŞK HİKÂYESİ

★★

Neclâ, mütevazı apartımanının kapısından girince, evvelâ tereddüt etti. Evde yabancı biri varmış gibi geliyordu Neclâ'ya. O gün de hizmetçisinin izin günü idi. Dul ve yalnız yaşadığından, evinde fazla bir değişiklik olmazdı. Âdeta, havasının zerrelerine kadar tanıdığı evinden bir yabancının geçtiğini Neclâ, hassas bir ceylân inceliğile sezmişti.

Soyunmak için yatak odasına geçti. Etrafına bakınırken âni bir korkuya, sonra da sevinçle karışık bir duyguya kapıldı : Tuvaletin üzerinde pırıl pırıl yanan bir şövalye yüzük görmüştü...

Ne münasebet ?..

İhtiyar hizmetçisinin yatak odasında işi ne idi ?.. Hem girse bile bugün yoktu ki... Üstelik ihtiyar kadınla şövalye yüzük arasında herhangi bir yakınlık bile mevzuubahis olamazdı.

Neclâ içi titriyerek o güzel şeye bakıyordu. Aldı, parmağına taktı. Aynanın karşısında biraz seyretti. Sonra tekrar çıkararak dolaba sakladı. Tamamile şaşırmış bir haldeydi. Bir türlü akla yakın bir izah şekli bulamıyordu. Pek iyi biliyordu ki, sabahleyin çıkarken tuvaletin üstünde böyle bir şey yoktu. Neclâda bu kadar kıymetli süsler ne gezer ?..

Birkaç gün, zihni hep bu işle meşgul oldu ve bekledi. Yine bir gün, bir ziyaretten dönmüştü. Hizmetçi yoktu. Daha kapıdan girer girmez ayni hisse kapıldı. Derhal anladı ve yatak odasına koştu : Evet... Bu sefer pırlanta bir yüzük !.

Çıldıracaktı Neclâ... Bu kadar lüks eşyayı kim bırakıyordu buraya ve ne maksatla acaba ?...

Bir gün akşam yemeğinde

CENAZELERE ÇELENK GÖNDERİLMİYECEKMİŞ..
— Eyvah... Şimden sonra karnımızı nasıl doyuracağız !..

havuç kızartması görünce hizmetçisine :

— Bu da ne ?..

Diye sordu. Kadıncağız şaşırdı :

— Vallahi bilmem.. Bir çocuk bir küfe sebze bıraktı, perası verilmişmiş !... Ben de siz gönderttiniz sandım...

Mesele artık hakikî bir muamma şeklini alıyordu. Bu zamanda, bir küfe sebze ?.. Hem de bir küfe !.. Zavallı Neclâ bir taraftan çılgınca ümitlere kapılarak memnun, bir taraftan meçhul şahsın alâka sebebini anlıyamamaktan mahzun artık alışmıştı. Hem şimdi hediyelerin vakti saati belli değildi. Kol saati, bilezik, küpe, yüzük, elmas, pırlanta, kolye... birbirini takip ediyordu.

Bir gün, bir altın bileziğe bağlı bulduğu mektup, davayı hallediverdi :

«Hanım efendi,

Beni tanımıyorsunuz. Ben sizi çok uzun zamandanberi, çok yakından tanıyorum. Sizi çılgınca seviyorum. Aşkımın ciddiliğini isbat için, pek garip görünse de, bu usulü buldum. Zira ne yapsam, ne desem samimiliğime inanmıyacaktınız. Şimdi herhalde sevgimin ciddiliğine inanmışsınızdır. Görüşmek ve ümide cesaret ettiğim annlaşmak için filân gün, falan saatte sizi falanca pastahanede bekliyeceğim. Siyahlar giyeceğim. Hürmetlerimle.

Bir hayranınız»

Neclâ'nın heyecandan boğazı tıkandı. Kim, genç mi, yakışıklı mı ?.. Gitsin mi, gitmesin mi ?.. Kendisine âdeta bir servet bağışlıyan bir kimsenin hislerinden nasıl şüphelenilir ?.. Peki amma, onu tanımıyor bile...

Bin türlü tahayyül... Ümit... Gitmeğe karar verdi. Filân günün falan saati gelince kadınlık san'atinin bütün tecrübelerile bir erkeği çıldırtacak kadar güzel giyinip süslenerek falanca pastahaneye gitti. Salon tenha idi. Köşede siyahlar giyinmiş, oldukça genç bir adam oturuyordu.

Adam, onu görünce kalktı. Elini öptü. Oturdular. Neclâ, bir bakışta karşısındakinin değerini ölçmüş ve memnun kalmıştı. Genç adam, hararetli bir nutka başlıyacaktı galiba. Fakat ağzını açarken bir el omuzuna dokundu. İki yabancı masalarına dikilmişti. Biri :

— Nihayet kafese girdin beyefendi hazretleri !..

Dedi. Öteki, epeyce şaşırmış olan Neclâ'ya izahat verdi :

—Af buyurun hanımefendi, bu adamın iki aydır peşindeyiz. Beyoğlunun en dişli soyguncusu ve kadın navcısıdır. Kibardır kâfir... Nihayet yakayı ele verdi amma, aylardır çaldıklarını nereye sakladığını bilmiyoruz. Onu da merkezde kendi söyler !..

Neclâ, lâkırdının sonunu duyamadan kendinden geçti.

Hikâyeci

●

ÖKÜZ

Vefik Paşa vazife ile Eflâkte bulunuyordu. Bir gezinti esnasında Romanyalı bir asilzadeye, kırlarda otlıyan öküzleri göstererek :

— Kuzum, bu memleketin öküzleri hep böyle kısa mıdır ?..

Diye sordu. Uzun boylu asilzade :

— Hayır, diye cevap verdi, benden daha yüksekleri vardır..

Vefik Paşa gülerek şöyle mukabele etti :

— İnanırım !..

BAHTİYAR PRENS

Oscar Wilde'den çeviren Salik Zeki Aktay.

Dünyaca meşhur 6 hikâyeyi ihtiva eden bu eser üç renkli kapak içinde çıktı.

— FİATI 60 KURUŞ —

Satış yeri : İst. Sirkeci Hüvendigâr caddesi, No. 41, Ahmet Sait Matbaası.

60 kuruşluk Posta Pulu gönderenlere derhal bir tane gönderilir.

Çokbilmiş'in cevapları

★ ANTAKYA, BAYAN NECLÂ KAVUKÇU :

1 — Siz Şakacılar Neclâ'dan ne istiyorsunuz ? Her sayımızda iki üç Neclâ var.. Neclâ'yı seviyor musunuz yoksa beğeniyor musunuz ?

2 — Şakada bütün muharrirlerden bahsolunduğu halde niçin Reşat Nuri'nin adı geçmiyor ? Yoksa küs müsünüz ?.

Ç — : 1 — Leylâ bütün edebiyatımızda sevgili timsali olmuştur. Neclâ da Leylâ ile ayni vezinde, ayni kilodadır. Biz Şakacılar yeryüzünün bütün Neclâlarını beğeniyoruz. Siz tâ Antakyada olduğunuz için, üst tarafını söylemekten fayda yok !

2 — Reşat Nuri üstadımızdan bahsedip etmemek hususunda bir kastimiz yok tabii. Fakat sizin şakalarımıza bakarak bir keşifte bulunduk : İmzanızı N. Kavukçu diye attığınız halde, bu kavukçu kelimesinin kadın cinsine hâs olan külâhçılıkla münasebetine dayanarak, adınızın Neclâ olduğunu tahmin ediyorum.

Hamiş : Reşat Nuri de hikâyelerinde Neclâ adını çok kullanır.

★ İSTANBUL, İHSAN KUŞATAN :

Size neşredilmek üzere «caizesiz kasideler» gönderiyorum.

Ç : Biz de aldık. Teşekkür ederiz. Hattâ okuduk. Evet, caizesiz oldukları muhakkak, amma, doğrusu kasideye benzetemedik. Malûmu ihsanınız, kaside manzum olur. Manzum demek ya vezni, ya kafiyesi, yahut ta buna benzer bir hususiyeti var demektir. Bir de şu noktayı düşündük :

Mizah kıldan incedir
Kılıçtan keskincedir
Varıp ben ol kumaştan
Esvap dikesim gelir

demişsiniz amma, bize kalırsa bırakın, bu işle işsizler uğraşsın !..

EN GÜZEL
KARİKATÜRLER
HİKÂYELER
FIKRALAR
ALBÜMÜ

Şaka neşriyatından olan bu güzel albüm bugün çıktı. Fiatı 50 kuruştur.

Bayiinize şimdiden sipariş ediniz.

Pek yakında :

BEKTAŞİ HİKÂYELERİ

Bütün kitapçılarda ve bayilerde bulunur.

ADEMİ İKTİDAR VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI

FORTOBİN

SIHHİ MUAVENET VEKÂLETİNİN RUHSATINI HAİZDİR
HER ECZANEDE BULUNUR POSTA KUTUSU 228
REÇETE İLE SATILIR

DEVA

KAŞELERİ

BAŞ, DIŞ, NEZLE, GRİP, ROMATİZMA

Ve bütün ağrıları derhal keser

Sıhhiye Vekâletinin ruhsatını haizdir. İcabında günde 3 kaşe alınabilir

GAİP OLMUŞ BURUŞUKLUKLAR

10 Sene Gençleştim

Bayan J. J. yazıyor : "Yegâne cild gıdası olan Tokalon kremlerini yalnız iki hafta kullandıktan sonra bir çok yaş gençleştiğimi görerek sonderece hayrette kaldım". Penbe renkteki Tokalon kreminde meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşfedilen havret verici gençlik unsuru "Biocel" vardır. Bunu yatmazdan evvel kullanınız. Sabahları da (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini sürünüz. Bu sayede yeni ve şayanı hayret güzellikte bir ten temin edeceğinizi garanti edilir, aksi takdirde paranız iade olunur.

ORHAN URAL
KARİKATÜR ALBÜMÜ

Arkadaşımız karikatürist Orhan Ural'ın yeni hazırladığı birçok güzel nükteli karikatürler üç renkli bir kapak içinde yakında çıkıyor.

Bekleyiniz.

misafir gelince

SODALI LİKÖR
İKRAM EDİNİZ

TARİHTEN ÇİZGİLER

DANS SALGINI İLK BAŞLADIĞI GÜNLERDE..

— Ayol insanlara bir hal oldu.. Şu kocaman adamın haline bak.. Bari entarisini çıkarsa..
— Aaa.. İlâhi teyze.. Dansetmek moda oldu şimdi... Öğrensin de bak.. Ne güzel...
— Yaşasın şu gençler.. Hayatın tadını biliyorlar vallahi.. Sarıl güzel kadınlara.. Habire dön, dön!...
— Ben adımımı atamıyorum.. Sağ ayağımı geriye alırken düşecek gibi oluyorum..
— Bir de fokstrot mu, tango mu ne varmış ?.. O daha iyi imiş...

GRİPİN

Baş, Diş, Nezle, Grip,
Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı
derhal keser. İcabında üç kaşe alabilirsiniz.
TAKLİTLERİNDEN SAKININIZ

Umumî Neşriyat Müdürü: Emin Uzman.

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası